

מיד המקרה, רק כל הבא עליו, הוא מאתו ית', בין לטוב בין למוטב, ושורש אמונתו זו מפיגה פחדתו אפי' בשעה קשה והרת סכנות, ונותנת לו אומץ להאמין באפשרות הצלה, ולעולם אין לפניו נטיה לרעה יותר מנטיה לטובה, כי הרבה דרכים למקום, להצילו ולתמוך נפשו, וכמו שכתב את כל זאת ה"חזון איש" בקונטרס "אמונה ובטחון", פרק ב'.

תפילה שהיתה שגורה בפי הצדיקים

וכבר מצינו, בסדור תפלה "ישועות ישראל" להרב החסיד המופלג, רבי חיים ישעיה הכהן זלה"ה, בתחילת סדורו, תפלה אחת להתחזקות במדת אמונה ובטחון על צד השלימות, שהיתה חביבה מאד ושגורה בפי הצדיקים ז"ל, וזה תוכנה.

רבנו העולמים, נרענו כי הנני בידך לבד כחומר ביד היוצר, ואם גם אתאמץ בעצות ובתחבולות, וכל יושבי תבל יעמדו לימיני להושיעני ולתמוך נפשי, מבלעדי עוזך ועזרתך אין עזרה ואין ישועה. ואם חלילה יחפצו להרע לי, אז אם אתה בחמלתך תשים עיניך עלי לטובה ממעון קדשך, הנה חבלים נפלו לי בנעימים, וישועתי באה ועזרתי תגלה. לכן עזרני רבון העולמים להיות עיני פתוחות לראות תמיד אמיתות הדבר הזה, ויהא תקוע וקבוע אמונתך בלבי בכל עת, שלא אחטא לא בדבור, ולא במעשה ולא במחשבה, לחשוב לזולתך בשום פניה חלילה, כי אם תכסוף נפשי רצונך הטוב באמת".

ואם תדייק בתפלה זו תמצא, דמה שאמר שלא אחטא "לא בדיבור", אין הכוונה ללשון הרע, רכילות וכדומה, אלא שלא אחטא בדבור, שמוכח מתוכו שבטחנו הוא באדם, ומן ה' יסור לבו, ונמצא שחוטא באמונה, וקאי על זה בארור, כדכתיב "ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו ומן ה' יסור לבו". וכל שכן אם חוטא "במעשה", היינו לעשות מעשה מוכיח על בטחון באדם, וכן מה שאמר שלא אחטא במחשבה, אין הכוונה למחשבות רעות והרהורים אסורים, אלא אם מחשב דרכיו, ומתכנן תכניות לעתיד, כך וכך אני עושה, ואינו מעלה על דעתו כלל, כי מה' מצעדי גבר כוננו, אלא בוטח הוא בחרישו ובקצירו. [וכמו שכתב רש"י בירמיה י"ז] ונמצא ששם בשר זרועו ומן ה' סר לבו ונמצא שחוטא בכל זה